

Uchwała Nr XXXV/232/2017

Rady Powiatu Lęborskiego

z dnia 24 listopada 2017 roku

**w sprawie rozpatrzenia skargi Pana Zdzisława Łąkiewicza na
działalność Starosty Lęborskiego**

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie powiatowym (t.j. Dz.U. z 2017 r. poz. 1868), § 60 Statutu Powiatu Lęborskiego, stanowiącego załącznik do Uchwały Rady Powiatu Lęborskiego Nr XX/120/2016 z 25 kwietnia 2016 r. (Dz. Urz. Województwa Pomorskiego z 2016 roku, poz. 1809) oraz art. 229 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2017 r. poz. 1257).

uchwała się, co następuje:

§ 1

Uznaje się skargę Pana Zdzisława Łąkiewicza na działalność Starosty Lęborskiego w przedmiocie nieterminowego załatwienia w Starostwie Powiatowym w Lęborku wniosku z dnia 20 lutego 2017 roku oraz braku właściwego nadzoru nad terminowym rozpatrywaniem wniosków wnoszonych do Starosty Lęborskiego za bezzasadną.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Powiatu Lęborskiego.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Sprawdzono pod względem
formalno - prawnym

RADA PRAWNY
Bożena Godnar
SI-148/86

PRZEWODNICZĄCY RADY
Waldemar Walkusz

UZASADNIENIE

Stanowisko Komisji Rewizyjnej

w sprawie skargi Pana Zdzisława Łąkiewicza na działalność Starosty Lęborskiego

Dnia 24.10.2017 roku do Rady Powiatu Lęborskiego wpłynęła skarga Pana Zdzisława Łąkiewicza na działalność Starosty Lęborskiego w przedmiocie nieterminowego załatwienia w Starostwie Powiatowym w Lęborku wniosku z dnia 20 lutego 2017 roku oraz braku właściwego nadzoru nad terminowym rozpatrywaniem wniosków wnoszonych do Starosty Lęborskiego, co prowadzi do wielomiesięcznych opóźnień w tym zakresie i ignorowania obywateli.

W tym samym dniu Przewodniczący Rady Powiatu Lęborskiego, zgodnie z § 59 ust. 1 Statutu Powiatu Lęborskiego, przekazał skargę do Komisji Rewizyjnej celem rozpatrzenia i przygotowania stanowiska Radzie Powiatu.

Komisja Rewizyjna na posiedzeniu w dniu 15 listopada 2017 roku zapoznała się z dokumentacją i wysłuchiwała wyjaśnień Pani Elżbiety Godderis - Wicestarosty Lęborskiego oraz Pana Dariusza Buczaka - naczelnika Wydziału Komunikacji.

Komisja ustaliła, iż dnia 20.02.2017 r. pan Zdzisław Łąkiewicz złożył pismo o zweryfikowanie czy pan S.M. może w dalszym ciągu posiadać uprawnienia do kierowania pojazdami. W piśmie tym zostały przedstawione choroby pana S.M. W związku z tym, iż w piśmie z dnia 20.02.2017 r. pan Zdzisław Łąkiewicz wniósł prośbę, aby o ostatecznym rozstrzygnięciu sprawy zostać pisemnie poinformowanym, do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy o ewentualnym skierowaniu pana S.M. na badanie lekarskie stwierdzające istnienie lub brak przeciwwskazań do kierowania pojazdami, podjęto decyzję aby nie przekazywać żadnych informacji, ponieważ pan Zdzisław Łąkiewicz nie jest stroną w ewentualnym postępowaniu (zgodnie z art. 28 kpa).

W wyniku w/w pisma Starosta Lęborski zwrócił się do odpowiednich instytucji, które mogłyby mieć wiedzę co do okoliczności podnoszonych przez Pana Zdzisława Łąkiewicza.

W dniu 2 listopada br. wysłano pismo do pana Zdzisława Łąkiewicza informujące, iż Starosta nie uzyskał informacji spełniającej wymogi art. 99 ust. 1 pkt. 2 lit. b ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami. Ponadto skarżący został poinformowany, że z powodu przesłanek ustawowych z art. 28 k.p.a. osoba nie będąca stroną nie jest informowana o sposobie załatwiania sprawy.

W myśl art. 99 ust. 2 ustawy o kierujących pojazdami starosta wydaje decyzję o skierowaniu na badania z urzędu, na podstawie informacji i ustaleń stanu faktycznego uzyskanych w ramach wykonywania zadań własnych - art. 99 ust. 2 pkt 1 lit. a, lub na podstawie zawiadomienia właściwych organów orzekających o niepełnosprawności lub niezdolności do pracy - art. 99 ust. 2 pkt 1 lit. c ustawy o kierujących pojazdami. Z powyższych regulacji prawnych jednoznacznie wynika, że przepisy ustawy o kierujących pojazdami zawierają podstawę prawną do wydania

decyzji administracyjnej o skierowaniu określonej osoby na badania lekarskie. Jednak wezwanie do poddania się sprawdzeniu stanu zdrowia jest dopuszczalne tylko wówczas, gdy istnieją uzasadnione i poważne zastrzeżenia co do stanu zdrowia kierowcy. Oznacza to, że nie wystarczą same wątpliwości, iż kierujący ze względu na stan zdrowia nie gwarantuje bezpiecznego prowadzenia pojazdu. Okoliczności ustalone przez organ muszą z dużą dozą prawdopodobieństwa wskazywać, że w stosunku do kierującego mogą występować przeciwwskazania zdrowotne co do jego dalszego udziału w ruchu w takim charakterze i przeciwwskazania te powinny zostać zweryfikowane podczas badania lekarskiego. Z użytego przez ustawodawcę sformułowania co do istnienia uzasadnionych zastrzeżeń dotyczącego stanu zdrowia wynika, że otrzymawszy zawiadomienie starosta jest obowiązany ową przesłankę ocenić. Ma zatem obowiązek ustalić, czy zawiadomienie jest na tyle uzasadnione, że wynikają z niego takie okoliczności, które uzasadniają skierowanie kierowcy na badania lekarskie, aby podczas nich można było stwierdzić istnienie lub brak przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdami. Skierowanie kierowcy na badania lekarskie w związku z zawiadomieniem właściwego organu o stanie zdrowia kierowcy nie może być automatycznie, skutkiem tego zawiadomienia. Konieczne jest stwierdzenie, że wynikają z niego uzasadnione zastrzeżenia co do stanu zdrowia kierowcy (por. wyrok NSA z 21 października 2014 r., sygn. akt I OSK 564/13).

W związku z powyższym Komisja Rewizyjna Rady Powiatu Lęborskiego uznała skargę na działalność Starosty Lęborskiego za bezzasadną.